

Soutěž operátorů zdravotnických operačních středisek

V době, kdy Rallye Rejvíz začínala, se vlastně o dispečinku záchranky moc nevědělo. V Česku bylo několik desítek takových pracovišť, která až na výjimky řídila 2-3 posádky, všechny s lékařem. Na dispečink se pravidelně chodilo „za trest“, nebo když někdo nemohl nebo nechtěl jezdit v autě - nebylo tam moc co zkazit, a kdyby přece jen, problém zpravidla neopustil příslušné čtyři zdi.

Zlaté sluchátko

Jenže se vznikem krajských zdravotnických záchranných služeb a se širokým nástupem posádek RZP přišla ekonomická i organizační potřeba vzniku centralizovaných pracovišť. A najednou se ukázalo, že bez dobře fungujícího dispečinku se záchranka neobejde, dispečink nemůže fungovat jako odkladiště nepotřebných nebo neschopných, ale naopak musí jít o dobře fungující pracoviště s lidmi, kteří jsou schopní poradit si nejen se vzrůstajícím zatížením, ale hlavně s požadavky na třídění výzev, telefonickou první pomoc a v neposlední řadě i s novými technologiemi, nutnými pro řízení záchranky na velkém území.

Je proto přirozené, že se i tento „obor záchranářství“ ocitnul v hledáčku organizátorů Rallye Rejvíz. Nutno podotknout, že především zásluhou vedoucího lékaře dispečinku (podle aktuální terminologie zdravotnického operačního střediska) pražské záchranné služby MUDr. Ondřeje Fraňka.

Soutěž dispečerů záchranných služeb „vstoupila“ do Rallye Rejvív v roce 2006 nultým ročníkem pod názvem „LINKA 155“, kdy se zúčastnilo prvních 11 odvážných. Od roku 2007 je soutěž operátorů zdravotnických operačních středisek „Zlaté sluchátko“ nedílnou součástí Rallye Rejvív.

V prvních letech byla soutěž operátorů zcela nezávislá na ostatních soutěžích Rallye Rejvív, ale to jednak dispečery „vytrhlo“ z centra dění a odstrčilo je tak trochu na okraj zájmu proti „barevným a atraktivním“ úlohám s blikajícími sanitkami a spoustou figurantů, jednak jsme si také uvědomili, že tohle uspořádání jde přesně proti tomu, proč jsme dispečery na Rallye Rejvív vůbec „dotáhli“ - aby bylo jasné, že také patří mezi záchranáře, i když je není vidět přímo na ulici.

Model, který se osvědčil

Od roku 2008 proto Zlaté sluchátko funguje podle zásady „bez dispečera na RR nelez“. Dispečer je právoplatným členem každé posádky RZP, absolvuje s posádkou celou soutěž a Zlaté sluchátko se s kláním RZP tak trochu prolíná. Každá posádka RZP je vlastně taková „záchranka v malém“, která musí táhnout za jeden provaz a fungovat jako tým. Přesně tak jako v životě. A přesně jako v životě se práce dispečera započítává do celkového hodnocení posádky.

Toto uspořádání soutěže umožňuje, že řidič se záchranářem mohou nejen zblízka sledovat často podceňovanou práci kolegyně či kolegy z dispečinku, ale často na ni musí navazovat při plnění další části úkolu. Pohled na událost je tak opravdu komplexní a spolupráce v posádce musí být perfektní. Navíc dává pořadatelům prostor i pro různé záladnosti - v každém ročníku se snažíme, aby si i ne-dispečeri vyzkoušeli dispečerskou práci a naopak - aby si dispečer „sáhl“ na opravdového pacienta

a ukázal, co v sobě má.

Výzva pro nás!

Soudě podle ohlasů účastníků, ale i podle pocitu pořadatelů, nový model se perfektně osvědčil. Zůstává jediný zato každoroční problém - jak naplnit soutěž pokud možno novými, atraktivními, nečekanými a náročnými úkoly. Věříme ale, že se nám opět podaří připravit takové úkoly, které pobaví i poučí a Zlaté sluchátko proběhne ke spokojenosti všech zúčastněných.

